

Sygn. akt VI GC 1349/17 upr/...

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w R.

przeciwko:

(...) sp. z o.o. w M.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w M. na rzecz powoda (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w R. kwotę 2 308,16 zł (dwa tysiące trzysta osiem złotych i szesnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 2 182,10 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt dwa złote i dziesięć groszy) od 3 maja 2017 roku do dnia zapłaty,

- 126,06 zł (sto dwadzieścia sześć złotych i sześć groszy) od 12 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 017,00 zł (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) oddala wniosek o rozłożenie roszczenia na raty.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1349/17/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 czerwca 2017 r. (data stempla pocztowego) powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w M. kwoty 2 308,16 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot i dat jak w pozwie oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od dnia 22 lipca 2013 r. pozwanemu (...) sp. z o.o. w M. przysługuje odrębna własność lokalu przy ul. (...) w R.. Wyjaśnił, że w okresie od stycznia 2016 r. do kwietnia 2017 r. pozwany uiszczał należności wynikające z eksploatacji tego lokalu nieregularnie bądź nie uiszczał ich wcale, co doprowadziło

do powstania zaległości na kwotę 2 182,10 zł. Powód domagał się pozwem również skapitalizowanych odsetek w wysokości 126,06 zł wyliczonych na dzień 2 maja 2017 r.

W dniu 27 lipca 2017 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Tychach Wydziale VI Gospodarczym wydał w sprawie VI GNc 1357/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że dochodzonych przez powoda należności nie uiścił ze względu na trudną sytuację finansową spowodowaną opóźnieniami w płatnościach kontrahentów. Pozwany wskazał, że nie jest w stanie jednorazowo uregulować powstałej kwoty zadłużenia i wniósł o rozłożenie zasądzonej kwoty na 10 równych rat płatnych ostatniego dnia miesiąca. Ponadto pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 22 lipca 2013 r. pozwany (...) sp. z o.o. w M. nabył na własność nieruchomości lokalową położoną w R. przy ul. (...) dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...).

Dowód: odpis z księgi wieczystej nr (...) (k. 6-9).

W okresie od miesiąca stycznia 2016 r. do miesiąca kwietnia 2017 r. pozwany nie uiścił należności wynikającej z eksploatacji w/w lokalu w łącznej kwocie 2 182,10 zł. Powód skapitalizowanych odsetki od tej kwoty w wysokości 126,06 zł na dzień 2 maja 2017r.

Dowód: zestawienie rozrachunków na dzień 31 maja 2017 r. (k. 10).

Pismem z dnia 20 lutego 2017 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty należności. Wezwanie to pozostało bez odpowiedzi.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 20 lutego 2017 r. (k. 11).

Powyzsze ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Żadna ze stron nie zakwestionowała ich treści ani autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka oparła swe roszczenie na tym, że pozwany nie uregulował należności z tytułu eksploatacji lokalu mieszkalnego, który to nabył dnia 22 lipca 2013 r.

Pozwany przyznał, że zalega z zapłatą należności ze względu na trudną sytuację finansową i wniósł o rozłożenie należności na raty.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie jest, że powód (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w R. uprawniony był do naliczania opłat eksploatacyjnych jak również i to, że pozwany należności tych nie uiścił.

Należy mieć na względzie, że rozkład ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) oraz relewantny art. 232 k.p.c. nie może być rozumiany w ten sposób, że ciężar dowodu zawsze spoczywa na powodzie. W razie sprostania przez powoda ciężącym na nim obowiązkiem dowodowym, na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpepcji i faktów uzasadniających oddalenie powództwa (wyrok SN z 10.06. 2013 r., II PK 304/12, LEX nr 1341274).

Strona pozwana przyznała, że posiada zaległości finansowe względem powoda. mając na uwadze treść przepisu art. 229 i 230 k.p.c. należało uznać fakt wysokości zobowiązania za przyznany, mając na uwadze wyniki całej rozprawy.

Pozwana spółka wniosła o rozłożenie zaległości na raty. Nie przedstawiła przy tym żadnych dowodów potwierdzających te okoliczności. Jak zostało to już wskazane wyżej, w sytuacji, gdy strona powodowa sprostała ciężącym na niej obowiązkom dowodowym, dokładnie dokumentującą treść łączącego strony stosunku zobowiązaniowego oraz wysokość powstałych z tego tytułu zaległości, ciężar wykazania okoliczności temu przeczących – zgodnie z art. 6 k.c. – spoczywał na stronie pozwanej, jako podmiocie wywodzącym z powyższych okoliczności skutki prawne. Należy zaznaczyć, iż strony mają obowiązek dawać wyjaśnienia, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiać dowody (art. 3 k.p.c.). Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają zaś stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku (wyrok SN z dnia 15 lipca 1999 r., I CKN 415/99). Obowiązująca w procesie cywilnym zasada kontrydiktoryjności zwalnia sąd orzekający z odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są same strony (wyrok SN z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97). Strona pozwana nie wykazała jednak bezzasadności twierdzeń powoda jednocześnie przyznając się do posiadanych zaległości w zapłacie. Tym samym powództwo należało uwzględnić.

Mając na uwadze powyższe, Sąd roszczenie powoda uznał za zasadne w całości, w związku z tym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 308,16 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od poszczególnych kwot.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 100,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800), co daje łącznie 1 017,00 zł.

W punkcie 3 sentencji postanowienia Sąd oddalił wniosek pozwanego o rozłożenie roszczenia na raty. Należy w tym miejscu wskazać, że zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Przepis ten wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku. Jest to tzw. moratorium sędziowskie (M. P., Rozłożenie w wyroku na raty zasądzonego świadczenia, P.. 1971, nr 5, s. 5). Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu J. Gudowskiego) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 35; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422).

W rozpoznawanej sprawie brak było podstaw do zastosowania przywołanego przepisu. W ocenie Sądu brak jest przesłanek przemawiających za tym, że gdyby w istocie doszło do rozłożenia należności na raty to pozwany regulowałby je na bieżąco. Skoro do momentu wytoczenia przez powoda powództwa nie uregulował nawet części należności to zachodzą obawy ku temu czy w ogóle uregulowałby należności rozłożone na raty. Ponadto należy mieć na uwadze, że pozwany nie wykazał należycie faktu znajdowania się w trudnej sytuacji finansowej. Nie przedstawił w tym zakresie żadnych dokumentów potwierdzających jego twierdzenia i pozwalających ustalić jego stan majątkowy. Wobec powyższego wniosek pozwanego należało rozpatrzeć negatywnie.

SSR Jolanta Brzęk